

Durant la crisi econòmica dels anys 1992 i 1993 ni tan sols els enginyers tenien feina assegurada quan sortien de la facultat, quan tradicionalment havien estat més afortunats, en aquest sentit. D'aquesta manera, l'Olga de Diego es va trobar amb un paisatge laboral molt confús, i sobretot amb la sensació de tenir un futur incert, després d'acabar els seus estudis d'enginyeria. La seva vocació empresarial, per tant, **"va sorgir de la necessitat de tenir un lloc propi i segur"**.

La nostra protagonista recorda aquells anys com una època difícil: **"Tothom amb qui parlaves estava a l'atur, i només pel fet de ser dona encara era més difícil trobar feina. Crear una empresa em va semblar la millor manera de deixar de demanar als altres. Aconseguies al mateix temps un lloc de treball fix i la responsabilitat sobre el teu destí. Si t'anaven malament les coses era perquè tu no ho havies fet prou bé."**

Amb aquesta senzilla filosofia, doncs, va arrencar la carrera empresarial de l'Olga i d'alguns companys de professió. Avui en dia la seva feina es divideix en dues empreses, Lade Ingeniería y Lade Prevención. Ambdues són societats limitades i estan formades per tres socis.

L'empresa d'enginyeria és la de constitució més antiga i va obrir les seves portes fa cinc anys. Per engegar no van necessitar amb prou feines capital i la seva única inversió va ser llogar un petit local i comprar tres taules, tres cadires i demanar l'alta de la línia de telèfon: **"Quan vols obrir una empresa per primera vegada ningú no està disposat a deixar-te diners, perquè encara no ets ningú. Ens demanaven que avaléssim amb les hipoteques dels pisos. Fins i tot els ordinadors ens els vam portar cadascú de casa seva, perquè teníem molt poc per invertir."**

El seu àmbit d'actuació abasta el terreny de la construcció i tots els permisos legals que hi tenen alguna relació. La gran majoria dels seus clients són empreses grans del sector, com Dragados i Fomento, però també treballen per a estructuristes d'empreses de menor grandària i per a algunes societats petites que estan arrencant el seu negoci i necessiten posar-se al dia a nivell legal: permisos, llicències, petites obres en els seus locals, etcètera.

Després d'uns dos anys de feina, l'empresa de l'Olga ja va començar a funcionar prou bé. Del seu esforç en sortia un sou digne i les hores de feina ja no se'ls escapaven cap a les nits i els caps de setmana. En aquestes condicions de major estabilitat del negoci, l'any 1995 va sortir una nova llei amb el nom de Llei de Prevenció de Riscos Laborals, i des del moment en què aquesta es va fer efectiva totes les empreses tenien l'obligació de prendre mesures per evitar tant els accidents com les malalties dels seus treballadors.

Aquesta conjuntura va ser aprofitada per l'Olga i els seus dos socis per crear Lade Prevención, no en va, i paral·lelament al despatx d'enginyeria, tots tres havien treballat per a mútues d'accidents laborals, havien fet avaluacions de risc, plans d'emergència..., i tenien per tant uns coneixements d'aquest sector que els van animar a tirar endavant.

En aquest cas, però, es tracta d'un projecte més a llarg termini: **"Nosaltres hem calculat que el tema de la prevenció arrencarà**

d'aquí a deu anys, ja que la sensibilitat en aquest camp millora molt a poc a poc. És similar al que passa amb els certificats de qualitat. Els directius primer han d'assimilar que és bo per a la seva empresa, i serà després que ho voldran implantar. Estem semblant avui per recollir demà."

Així, ara com ara les empreses que s'acosten a ells només es preocupen per conèixer què han de fer per complir amb la llei. Lluny d'entendre-ho com una política d'empresa, el seu enfocament encara no passa del compliment amb la normativa, de manera que segons l'Olga l'àmbit de la formació empresarial és el lloc més idoni per fomentar aquesta consciència: **"A aquest nivell estem treballant molt amb Barcelona Activa. Gairebé tots els cursets que s'hi fan en el camp de la formació de prevenció els fem nosaltres, i també vam fer molta feina, en aquest sentit, amb l'ICP i la PIMEC."**

L'Olga, d'altra banda, diu que té molt clara quina ha estat la seva principal aportació a l'empresa d'enginyeria, l'agilitat dels tràmits: **"Quan vam començar, aquest era un sector molt tancat. Estava dominat per gent que feia molts anys que hi treballava i ho feia amb moltes rutines laborals. Nosaltres ho hem dinamitzat i agilitat tot, especialment mitjançant els sistemes informàtics. Hem estalviat burocràcia i tasques repetitives, i així hem aconseguit que el temps de treball sigui per atendre els clients. A les empreses els fa molta gràcia arribar i poder parlar directament amb l'enginyer sobre la qualitat del projecte. La competència s'ha hagut d'espavilar molt per aprofitar el temps tant com nosaltres."**

A nivell personal, de la seva experiència com a dona empresària en un sector tan dominat pels homes com l'enginyeria n'ha tret alguna conclusió positiva, i alguna altra de negativa: **"Quan vaig entrar a estudiar érem dos-cents homes i dues dones. La veritat és que ens tractaven molt bé i gairebé m'agradava així. Més endavant, als darrers cursos, ja es va anar equiparant més la proporció."**

L'Olga afegeix que ni com a estudiant ni com a professional no ha topat mai amb massa entrebancs per la seva condició de dona, però afirma que va notar discriminació quan buscava feina. **"Per a segons quin tipus de feina ja no t'agafen pel simple fet de ser dona. Estic segura que tenen por que si estàs a càrrec d'una secció en la qual tot són treballadors de sexe masculí no tindràs tanta autoritat sobre ells"**, raona.

Una de les millors sorpreses que l'Olga s'ha endut de la seva trajectòria, en canvi, ha estat la seva entrada al món de la formació. L'experiència que hi ha tingut li ha donat moltes satisfaccions, i és una de les feines que més s'estima: **"La veritat és que m'encanta. M'he trobat amb gent que ha vingut als cursets perquè s'ha vist obligat, per l'empresa on treballava, i hi ha arribat amb molts prejudicis i poques ganes. Al cap d'un temps, tanmateix, has notat com s'anava enganxant a les teves classes, i això ha estat molt satisfactori, per a mi."**



Olga de Diego - Barcelona (el Barcelonès)